

Calic

HUMOR și SATIRĂ

Calic cel-ce nu abonează Calicul!

Dr. Amnar.

erilor cu abonamente din anul
numai după achitare.

il espedez singur: 1. la cei-ce au
anului 1906 întreg ori în parte;
2. la vechii abonenti fără restanțe pe anul 1905; 3. la
cei-ce au comandat Calicul pe credit cu oblegământul
de al plăti până-n 1 Decembre a. c.

*Pe cei-ce nu voesc a se număra între abonenții Calicului
îi rog să retrimită acest număr.*

Am toată încrederea, și țin pe ori-cine om de cinste,
care știe ce va să zică: *Îți dau, ca să-mi dai, dar nu
dau celor ce nu-mi dau!*

Cei-ce doresc să aivă toți numerii dela început, să
grăbească cu abonarea, pentru-că în Faur să închee
mărimea ediții.

Exemplare complete din Calicul 1905 vindem cu
4 coroane franco.

*Pentru înlesnire, abonenții din loc pot plăti abonamentul
și la tipografia „Roth“, odinioară „Steinhausen“ Wintergasse 9.*

Calic celor ce nu abonează Calicul!

Administrația Calicului.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fil. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

An nou bun !

Dorese :

Prelaților : Mari și mici, la Uniți și Neuniți, unirea în Dumnezeu ș'al neamului cheredeu ; mai mult curaj și energie zeu n'ar strica ca să fie !

Protopopilor : Ceva congruă mai mare, procese divorțiale, că au lipsă de părale !

Popilor : Lâng'o congruă mai grasă, celor văduvi preoteasă, pomeni multe, slujbe multe, la botezuri și plăcinte, dar și ei să îngrijească turma să nu călbească !

Dascălilor : Toată slova din bucoavnă, dea-le la prima-o coroană !

Cantorilor : Ouă multe, și clocite pentru glasuri răgușite !

Crâznicilor : De ori-ce suflat din gură, batăr un corn de prescură !

Calugărilor și Celibilor : Ca să țină dogmele, precum prescriu legile ; nu facă din taine ocară, lăsând p'a șasea afară !

Preoteselor : S'audă de pe Câmpie, ce strigă lelea Mărie : Dați-o dracului rochie, faceveți poale la iie, purtați haine românești, nu de cele țigănești !

Medicilor : Să bea leacuri să trăiască, diagnoza să-și tocească!

Advocaților : Clienți mulți și certăreți, fie chiar și de cei beți, numai să țină la uz, și s'aducă forșus, ca la proces să ajungă până la ziua din urmă!

Apotecarilor : Leacuri multe spre plăcere, să-și aline a lor durere!

Negustorilor : Dumnezeu să vă ferească d'a Concordii corastă!

Meseriașilor : Munciți toți muncă cinstită, dacă vreți să aveți pită; din ședințe literale, nime n'a făcut parale!

Gazetarilor : Bine ascuțiți foarfecile, că vă cruțați cugetele!

Activiștilor : Stați în loc și cugetați pe ce cale s'o luați, căci pe care a-ți umblat, mi-să pare v'ați blamat!

Pasiviștilor : Porumbii fripti nu mai zboară, în gura, ce stă-n ogoară; chiar și cei-ce mănăcă răci, trebuie să dea din fălci!

Fetelor : Ori-câți ani voi veți trăi, grijiți d'a nu-'mbătrâni; trăind ani șazeci și zece, să fiți tot de optsprăzece!

Văduvelor : Drăguți, fie și recruți!

Flăcăilor : Dragoste cătră smântână de fată bătrână!

Flămânzilor : De mâncare!

Bețivilor : Tot ce să numește apă, vin și rachiu să se facă!

Țăranilor : Nu mai fiți a țării talpă, pe cari toți mișei calcă!

În fine, ca să se știe,
Iată ce-mi doresc și mie:
Tot Românul ce-i voinic
S'aboneze la

Calic!

Dialog la concertul cu mese tinse.

— Cunoști tu pe domnișoara dela a patra masă din fața noastră, ce șade cu spatele cătră oglinda?

— Ochii nu mă slujăsc în atare depărtare, și ochelarii i-am uitat acasă!

— Na ai mei!

— Cu ochelarii tei nici vârful nasului nu mi-l văd!

— Eu sum de tot curios să aflu cine-i!

— Să vede, că-ți place!

— Imi place preste măsură!

— Atunci las pe mine. Eu dau o roată pe la masa, unde șade, și deloc îți spun cine-i!

— Ei, o cunoști?

— Ba bine că nu!

— Cine-i?

— O fată bogată! — A moștenit o însemnată avere dela un unchiu al ei!

— Așa-i că-i și frumoasă?

— Asta-i întrebare de gust!

— Atunci tu puțin gust ai de ce-i frumos!

— De, fie-care om își are gustul seu deosebit despre frumos! Ar fi rău să aivă toți oamenii un fel de gust!

— Eu nu-ți învidiez gustul!

— Eu, din contra, pe tine nu te învidiez, că te-ai amoretat în acea fată!

— Eu din parte-mi, dac'ași ști, că și fata aceea mă iubește, la moment o-ași lua de nevastă!

— De iubirea fetei eu te asigur!

— Ce spui?

— Spun ce știu!

— Mă, tu mă bolunzești!

— Asta nu-i de lipsă, pentru că cine ia pe acea fată de nevastă acela așa și așa e bolund!

— Mă, tu mă faci să disperez! — Eu nu-s atacat de orbul găinii. Văd că-i frumoasă. Tu zici că-i și bogată. Apoi, după a mea judecată, mai bătrână de 18 ani nu poate fi!

— Ai dreptate, de 18 ani e văduvă! — De câți ani a fost când s'a măritat — asta n'o știu!

— Vorbă să fie! — En ui tu la dinții ei când ride, că-s albi ca zăpada!

— Așa departe eu fără ochelari nu văd, dar știu că dinții ei sunt falzi!

— Roșata din obrazul ei ca un bujor, un orb o vede!

— Dar orbul n'a văzut de unde și-a cumperat roșata!

— Ui la părul ei bogat, la pleta aceea ca mâna de groasă!

— Acela pe alt gunoiu a crescut!

— Ei, și peptul ala falnic ca ugerul unei vaci de Pinzgau, de unde-i?

— Din fabrica lui Reithofer dela Viena!

— Nu te-nțeleg!

— De, e de cauciuc!

— Mofturi d'ale tale! Spune-mi tu unde șade, și eu mâne o pețesc!

— Unde locuște nu știu. Adresază-te la vr'un detectiv, ori la poliție, dar de una te asigur, că dacă ea te ia pe tine de bărbat, și depune tot ce-i fals de pe ea, tu rămâi fără nevastă!

Vinul de Dobârca.

Între toate vinurile, ce Ungaria produce, vinul de Dobârca e cel mai vestit!

Cu vinul de Dobârca Amnășenii își întăresc copiii!

Săliștenele îl beau în Săptămâna Patimilor după ce se spovedesc întru iertarea păcatelor!

Bind vin de Dobârca numai brișca ți se deschide în pozonar, dar a doua zi te pomenești cu stomachul găurit ciur!

Doi tineri împărtașiți la cununie cu vin de Dobârca, cum ies din biserecă deloc se despărțesc unul de altul nu mai așteaptă proces!

Juzii de încviziție cu-n deci vin de Dobârca pe cel mai încăpăținat criminalist îl duc la mărturisirea faptelor sale!

O picătură vin de Dobârca dacă cade pe „Deșteptarea“ ajunge ca toți Trocarii din Brașov să se deștepte, și Dr. Saftu cu protopopol Voina să se strângă de bucurie unul cu altul în brațe până ce plesnesc!

Telegraful Roman și Unirea, dacă vor bea câte un deci vin de Dobârca se strâng, ca și gumielasticul întins după ce-l slobozi, laolaltă, și reunirea Românilor în credință la moment e gata!

Să povestește, că un căne a intrat odinioară în viile dela Dobârca, și flămând fiind a mușcat din un strugur, apoi a luato cu coada între picioare la fugă, și ieșind la largul a încep a lătră la dealul viilor, ca și când cine știe ce i s'ar fi întâmplat!

Ori-ce ființă omenească iubitoare de vin, bind vin de Dobârca trece la reuniunea Guttemplărilor, și se face antialcoholist!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule cu coada scurtă
Gingaș subțirel la burtă
Puiul popii peste an
Mare vegetarian
Sprinten iute în picioare
Ca o zîină dănțătoare
Doară nu ești mînios,
De te dai huzdub pe jos
Chiar acum în anul nou

Cînd mîncăm colac cu ou
Și uspătă cu cărnați
Pîna și cei blăstămați,
Cînd cel ocoș la prost zice
„Î-ți poftesc an nou ferice
„Zilele să-ți înflorească
„Ca și lâna cea broștească,
„Binele te năpustească!“
Haide și tu pe-'ntrecute

Gratulează mii și sute
 Ținete în prietenii,
 Cu cei harnici în prostii,
 Cu năravuri de porcii,
 Vitezi de făcut scandale
 În treburi naționale.
 După buna-ți judecare
 Răsplătește-i în purtare
 Știi că anul cel trecut
 E mort nu vine mai mult
 Fie-i țerina ușoară
 Cât zece pietri de moară.
 Cei cu musca pe căciulă
 „Rá adás“ zece pe gură
 Și trei cară de pământ
 Să-i ușure în mormînt,
 Acolo în groapa rece
 Unde rîs și gluma trece,
 Unde a mers pe vecie
 Bartha cel ce știa scrie
 Ba și Tisa Coloman
 Al sobolilor dușman,
 După lupte — hodinesc
 Criza țării o jălesc
 Din păcate ispășesc
 Planuri nu mai iscodesc.
 Marcule fără de greață
 Celor vii spunele-*n* față
 Gratulându-le de bine
 La căți sunt prietini cu tine.
 Mai ântâie onorează
 Activiștii cari lucrează
 Și luptă pentru dreptate
 Nu ca în pasivitate,

După ei apucă domnii
 Cu haz ca cameleonii
 Carii știu a face șubă
 Din manta glugă și gubă
 Și așa cum suflă vîntul
 Ei sucesc vorba-cuvîntul
 Nu caută dreptu-i ori ba
 Bateiar Dumineca.
 Marcul așa glăsuește
 La aceia le dorește
 Câtă minte au în glavă
 Facă-să cenușă-pleavă
 Să nu știe cându-i duc
 În cură la balamuc,
 Lumea să se curățască
 De lepra fariseiască.
 Conzistorului din Blaj
 Să-i poftești mai mult curaj.
 Surorilor Conzistoare
 Să aibă zile cu soare
 Să facă și preumblări
 La congres și instalări,
 Căci stînd tot în reședinți
 Capătă dureri de dinți
 Și cătaruri de măsele
 Ori la burtă dogorele.
 Cei mai mulți de multe ori
 Sgâr-ciuri, friguri și lîngori,
 Ba și tusă măgărească,
 De care să se ferească,
 O pot sterpi prin mișcare
 Sârguință și lucrare.
 Mai ales bunii Vlădici
 Și mărișii Canonici

Gândească la sănătate,
 Mai iasă pe cele sate
 Învețe bietul popor
 De sub păstorirea lor
 Șeasă zile-'n săptămână,
 Cât în turmă cât la stână
 Oile le păstorească
 La pășunea cea cerească.
 Stârpească ce e amar
 În agrul național
 Nu tot bigotism și post
 Ce face și cel mai prost
 Ci cu mult mai bine face
 Care aleargă, să-'ntoarce.
 Din preoțimea supusă
 Mulți pe cărări rele dusă
 Gândesc tot la sutișoare
 Ce să dau ca ajutoare
 Mitiuirea dela stat
 La cari bine s'au purtat,
 Și făgăduesc a fi
 În țeară buni „hazafi“.
 Acelora le dorește
 Traiu ușor și boierește,
 Să le steie în grumaz
 Traiul cel fără năcaz.
 Decât slove pe băncute
 Să aibă gânduri mai multe
 Căruță cu patru cai
 Căruțind strige tot „vai“
 Până ce vor încetă
 Ca și Iuda a lucra.
 La sfânta Metropolie
 Din Stadtpark doresc să fie

Chir Ivăn mitropolit
 Ear Vigets archimandrit
 Prota Dan ceva preceptor,
 Oameni noi în Conzistor
 Tot cuvioși ca Condac
 Cu coliva în proțap.
 Domnilor deregători
 Fiscuși și alți belitori
 Fie mici fie mai mari
 „Priculici“ notari primari
 Să aibă de bine parte
 După cum țin la dreptate.
 Așa aibă și ei spor
 Cum fac drept la muncitor
 Cum sucesc ei paragraful
 Să li-să sucească nasul.
 Profesorilor în școale
 Le doresc mai multe oare
 În care să dascălească
 În limba cea pășărească.
 La toți le fie de vraciu
 Burtă-Vița și Lukács,
 Să grijească să nu uite
 De „rendelet“ să asculte.
 Prima să le fie bună
 Baremi de trei ori la lună.
 Esamenul să se țină
 După Paști o săptămână
 Urce plata dascălească
 Cincinalul să sporească,
 Ear poporul emigreze
 În America s'așeze.
 Proletarii cei remași
 Pot trăi ca nevoiași,

Apoi cine poate zice
 Țeara noastră nu-i ferice?
 Comandă maghiarizare
 Strigă mulți în gura mare,
 Și când mulți n'au ce mânca
 E greu a maghiariza.
 La Sălăgeni le poftesc
 Să ajungă ce doresc
 Cu „Păstoriul sufletesc“,
 Preoțimea zile bune
 Oilor grasă pășune
 Dar să țină la olaltă
 Solidari ca altădată.
 Clubului de căputați
 Naționaliști curați
 Poftesc dieta să s'amâne
 Cu cincizeci de săptămâne
 După asta pe un an
 Mai bine să zic — șuhan.
 Cei ce v'au ales s'ajungă
 O viață cât de lungă
 Și să vadă împlinite
 Gândurile lor dorite,
 Ear de nu — în casa țerii
 Cioroborul adunării
 Turma voastră de berbeci
 Fie osută optzeci.
 Așă cred că ar succede
 Pe Unguri făcuți a crede
 Că nu vor putea scăpa
 Până ce drepturi vor da
 La ori care neam în țeară
 După cum purtăm povară.
 Încătu-i pentru program

Să nu-l faceți de haram
 Țineți „credeul“ curat
 Cum bătrânii l'au lăsat.
 Decât în tovărășie
 Cu străinii în frăție
 Mai bine de ei departe
 În neagra pasivitate.
 Numai în club separat
 Precum ați îndatinat
 Atunci lumea nu va zice
 Că sunteți la rău complice.
 Lui Aurel din Brașov
 Și lui Vaida de Voivod
 Le doresc bună izbândă
 Cu articlii lor de pândă,
 Mărgăritari ori pamflete
 Publicate prin gazete,
 Cu care folos nu fac
 Cât un grăunte de mac,
 Vorbele de tere-pere
 Fac la oameni gânduri rele,
 Că, care are dreptate
 Să va ști — mai pe departe.
 Aceea le putem spune
 Cumcă nu-i înțelepciune
 Cât ești mâniaș de loc
 A vărsa uleu pe foc.
 Cauzei naționale
 Strică unul fiecare
 Amîndoi din politică
 Nu izvodesc nou nimică.
 Unul cu activitatea
 Altul cu pasivitatea
 Au început un războiu

Care nu-i bun pentru noi. E plătit ca cei mai buni,
 Unul să ține sfătos Subalternii nu cârtească
 Celalalt e mâniaș, Cu puțin să-'n destulească,
 Eu poftesc la fiecare Poftescu-i și Dumisale
 Serioasă cugetare. Să viseze tot parale
 Când își spun părerile Să deie la cine n'are.
 Uite supărările, La doctori și la potică
 Numai pacea mult oftată, Le poftesc să n'aibă frică
 Ear nu cearta deochiată. De coleră și pelagră
 Despre Cosma din Șimleu Ci călcări de vaca neagră.
 Nime nu zice că-i rău „Lát-leleturi“ să mai scrie
 El nu-i tăiat împrejur Tot la cei de omenie
 Și n'a fost jucat sub ciur. Vizitele fie multe
 Trimite-i o gratulare Acelea aduc băncute.
 Pentru mintea lui cea mare Fraților mei Sibieni
 Fie-i capul tot trezvie Și la Maramurășeni
 Și glasul oratoriei, / Central Univ Gubașilor din Chior
 El cu vorba lui sonoară Și lui Clintoc din Bihor
 Te răpește, te omoară. Din Voila lui Șerban
 Pentru alții ști să spună La Năsăud Don-Ciocan
 Cum să face fapta bună. În Cluj lui Isac și soții
 Și așa drăcos vorbește Onciu Podoabă și nepoții,
 Că pe altul măgulește, În Pesta la coaliți
 Când vine vorba la fapte La toți popii cei urniți
 E altă căciulă frate. Ortodocsii cuvioși
 Acolo e George Pop Kușuțiștii furioși
 Și alții mai cu noroc Slujbașii etcetera
 Gura zice gura minte Primiți gratularea mea.
 El e tot ca mai nainte Cei burlaci aibă în casă
 Ști să facă gură mare Gospodină, jupâneasă.
 Dacă nu-i de dat parale. Drăgălașele fecioare
 Ca directore de bancă Flăcăi gata să să'nsoare.
 Are frumușică plată Mai ales celea cu zestre
 Eară în comisiuni În Cășlegi fie neveste,

Ear celea cu ochi frumoși	Cine a fost om de treabă
Meargă după cei bănoși.	De rele să se ferească
Toți și toate pe'ntrecute	Toată ceata românească
Sfatul moșului asculte	Până'n veacul veacului
Trimită șease coroane	E dorul „Calicului“.
La „Calic“ pentru bomboane	Au rămas unii afară
Dacă le plac glumele	Nu credeți că din greșală,
Să desfacă pungile,	Dar nici „Calicul“ nu poate
Tînăr, bătrîn să citească	Să spună odată toate,
De vreau să se ocoșască.	Vă spun pe cuvîntul meu
Eu la toți aici în carte	Că mă voi silî mereu
Cu plăcere le fac parte,	Ce-a rămas să împlinesc
Și asta să ține minte	Până între voi trăiesc
Pe vecie înainte.	Numai așa vă purtați
Urmașii încă să vadă	Grația s'o meritați!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Doi amici pe stradă.

— Servus!

— Servus!

— Bine mă, tu îmbracat serbătorește în frac, lac și clac faci o față ca olarul când și-a restornat carul cu oalele?!

— De, metropolitul m'a învitat azi la masă, și eu pic de apetit n'am, apoi să nu fi supărat?!

— Flori în clac frate! Atunci să fi supărat când ești flămînd ca mine ca lupul, și nime nu te învită la masă!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Cetitai tu soațe că Luca, ministrul cultelor din ministeriul lui Fegyverváry, a forostroit un nou proiect de lege privitor la reforma scolară, sau la maghiarizarea naționalităților?

Pupăză: Pe mine soațe ori cetesc ori ba atari prostii — pardon — proiecte de lege ieșite din capete amețite de șovenism maghiar nu mă neliniștesc. Berzeviczy, Lukács, și toți fabricanții de proiecte reformătoare a instrucțiunii publice se pot pune-n cap să-i ploue-n . . . călcâie, eu sum sigur, că scoala mamei române, afară de Dumnezeu, nime altul n'o poate reformà!

Colac: Bine, bine, — însă dacă tinerimea noastră scolară în toate scoalele mereu se va buchisa ungurește,

totuș să leagă ceva de ea, ce periclitează existența noastră națională, fie și numai în parte!

Pupăză: Ști tu ce să va lega?

Colac: Ce?

Pupăză: Apa, ce se leagă de câne până ce iese afară din tău!

Colac: Ba mai bine ar fi soațe să ne închidem toate scoalele, și Ungurii să facă scoli dacă vreau să ne învețe, cum Luca ministrul promite, pe nimica ungurește!

Pupăză: În Ungaria și până acum copii pe nimica au mers la școală, cei săraci n'au plătit nimica, cei bogați n'au învățat nimica! — În sfârșit soațe, ori învățăm în scoli ungurești ori în ale noastre ungurește tot un drac e, noi tot Români rămânem, proiectul de lege școlară a lui Luca-ministrul, pentru vecie rămâne o vamă protecțională a prostii!

Colac: Eu trag nădejde de soațe, că deputații noștrii activiști din dieta țării cu mâni și cu picioare vor stărui contra introducerii vamei protecționale a prostii în Ungaria!

Pupăză: Activiștii noștrii din dieta țării nu-s coșeri soațe. — Eu toată nădejdea pe introducerea votului electoral universal mi-o pun, pentru-că în cazul acesta — cum Scandalografescu zice — toți pasiviștii sar în dietă ca broaștele când durdue în tău!

Colac: Votul electoral universal ți-l forostroesc Ungurii așa de noi sigur rămânem la alegeri cu buzele unflate!

Pupăză: De asta și eu mă tem, dar capul nu mă doare. Mă, noi cu toate pedecile, câte Ungurii decând stau la putere au pus dezvoltării noastre culturale am învățat mai mult decât ei. Gura, după pretinsa lor superioritate culturală, nu ne lasă apă. Și pentru ce? Pentru că în privința dezvoltării culturale legile naturei nu sufer zăgaz. Cultura e terenul libertății spirituale și al liberei concurențe. Puterea spirituală cucerește fără

temere de bețele ce i să aruncă-n roate . . . dar eu te las soațe, și mă duc să-mi pun uneltele de Bobotează în rând — adio!

Colac: Dute soațe! Păzește-te însă să nu câști „În Iordan botezându-te tu Doamne“ ungurește, ca cei din dieceza lui Szabó, că atunci eu cu tine nu mai stau de vorbă!

Toastul Calicului, ținut la iubileul de 10 ani al căsătorii unui amic.

Domnilor și doamnelor!

Cel-ce după o căsătorie de 10 ani se află îndemnat a iubilă, acela sigur a trăit, și trăiește fericit.

Partea asta a fericirii casnice s'a întonat prin domnii antevorbitori. Eu, din fire prozaic cum mă cunoașteți, vreau să celebrez prin câteva cuvinte partea gastronomică a acestui frumos iubileu.

Domnilor și doamnelor! Între altele, omul are și acea bună însușire, că lui nimica nu-i place atât de bine, ca aceea ce el însuși mănâncă. O astfel de însușire și eu am.

Măncând la această bogată masă, tot ce am mâncat a fost excelent. Cu toate este o deosebire trebe să fac. Mie mai bine mi-a plăcut friptura de gâscă. Asta a fost fină ca o poezie d'ale lui Eminescu, moale ca o fată de măritat, și grasă ca o văduvă bogată! — Să trăiască doamna căsii, fabricanta eminenței fripturi!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Românul e poet născut, dar nu tot Românul, care face poezii, e poet!

Anul trecut se poate numi anul exundărilor poetice. În nici un alt an nu s'au eternizat la noi atâtea poezii prin tipar, câte în anul trecut.

Eu mă prind, că-n anul trecut mai multe poezii s'au făcut în țara noastră decât bureți.

Să pare, că poeții și poetele noastre, de cari în toate organele noastre de publicitate la tot pașul te împedeci, numai de aceea-s înzestrați eu simț, ce să-l îmbrace în versuri.

La critica particulară a bogatelor produse poetice nu mă pricep. Eu fac poezie în proză.

După a mea părere simțul individual îmbrăcat în versuri poate fi poezie, autorul însă nici o îndreptățire n'are la numele poet.

Adevăratul poet trebe să exprime în poeziile sale întreg simțul contimporanilor sei, sau ceea ce inima întregii sale națiune simte.

Arătați-mi o atare poezie între cele eternizate în anul trecut prin tipar, și eu dechiar, că n'am zis nimica!

În dunga morții.

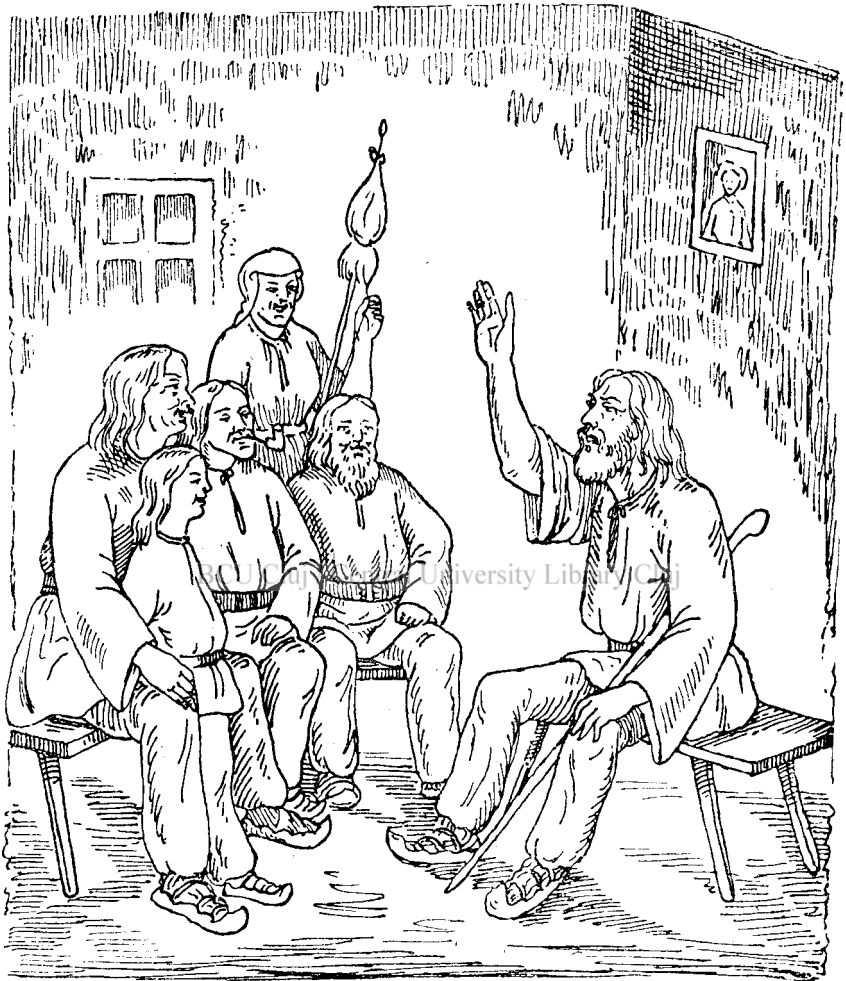
Bărbatul :

Mergi Sofroano după popa,
 Și după crâznicul Sopa
 Să vie cât mai îngrabă
 Să nu mor fără de spovadă.
 Iar după ce voiu muri
 Iată-ți spun d'acum să ști:
 Tu nu te mai mărită,
 Că te-a bate Precestă,
 De-i luă p'acel nebun
 Pe Nicoară din Colun!

Nevasta :

Mori Ioane hodinit,
 Mort în veci fi liniștit!
 Nicoară nu face-o zală,
 Cu altul stau la tocmeală!

Stan Pătitul.

Pe moșia lui Căpitan Ghica lângă Caracal eram la curte preste 30 servitori și servitoare.

Căpitan Ghica, om neînsurat, în floarea vieții, deși avea în țară mai multe moșii, locuia mai bucuros la moșia din Caracal, unde ținea o herghelie de cai. Singur la caii dela curte ținuti mereu în grajduri eram 20 servitori.

Într'o zi de dimineață, fără ca servitorii de casă să observe, un ovreu c'o hârtie în mână întră în odaia, în care Căpitan Ghica dormia, și începe a tuși. Căpitan Ghica se pomenește, și observând pe ovreu începe al înjură pentru îndrăzneala obraznică, cu care a intrat în odaie.

Ovreul în tot trupul tremurând se excuză observând: Nu fie cu superare boerule, eu am venit cu oblegația asta de 1000 lei, fiind azi terminul de plătire!

— Hai mâne la oarele 11!

— Nu s'ar putea azi boerule batăr și mai târziu, că am lipsă de părăle!

Atunci Căpitan Ghica punând mâna p'un pistol strigă: Afară lichea!

Ovreul văzând pistolul, nu încăpea să iasă pe ușă.

Sculându-se Căpitan Ghica din pat a venit ca de regulă la grajd. Primul am fost eu, de care a dat cu ochii. Mi-a zis cu vorbe apăsate: Stane! Chiamă prelângă tine câțiva dintre slugi, luați hârdăul acela mare, puneți-l la depărtare de 20 pași dela fereștile odăii mele, și-l umpleți cu zamă de gunoiu!

Eu cu câțiva tovariși, urmând porunca primită, o-am împlinit. Zamă de gunoiu era atâta de poteam umplea zece hârdău!

Ce-o vrea să facă boerul cu zama de gunoiu? — ne întrebam unul pe altul — dar nime nu știea să dea răspuns.

În ziua următoare Căpitan Ghica, după ce a dejunat mă chiamă la șine și-mi zice: Stane! Mâne pe la oarele 11 un ovreu va ieși din odaia mea. Îndată ce ovreul va ajunge în curte ial cu câțiva tovariși d'ai tei pe sus și-l aruncați în hârdăul plin cu samă de gunoiu, dar nu cu capul la vale, ci așa ca să cadă în picioare,

și până-ce eu nu deschiz fereasta nu-l lăsați să iasă din hârdău!

Porunca dată o-am împlinit.

Îndată ce ovreul cu pozonarele pline de 500 lei în argint și alți 500 lei în gologani — căci în astfel de bani îi plătise boerul — a ieșit în curte, noi patru inși l'am înhățat, și l'am aruncat în hârdău.

Ovreul sta până-n gât în zama de gunoiu, și tot: „Ai vai mir“, strigă! Noi fie-care cu câte o despicătură de lemn în mână îl amenințăm, ca să nu să încerce a ieși din hârdău.

D'odată Căpitan Ghica deschide fereasta, și cu-n pistol turcesc în dreapta strigă: Depărtațivă, și-l lăsați acum pe mine!

Noi ne-am depărtat. Ovreul mereu strigă: „Ai vai mir!“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Căpitan Ghica, după depărtarea noastră, țintește cu pistolul asupra capului ovrenlui, ce se vedea d'asupra zămii de gunoiu.

Atunci ovreul d'odată și-a ascuns capul în chisălița de gunoiu, și de câteori nădușindul resuflarea îl scotea afară, dând cu ochii de pistol, deloc o tuleă cătră fundul hârdăului.

De trei-ori s'a întâmplat această comedie. După aceea Căpitan Ghica a strigat: Stane! Răstornați hârdăul, că ala-i botezat!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu vă schimbați portul ca cocoanele după modă!

Istoria ne spune, că și la popoarale sălbatice femea se deosăbește de bărbat prin dragostea cătră podoabă. Ori unde pe întreg rotogolul pământului femea mereu la podoabă se cugetă. Câț!

Nu-i vorbă sunt și bărbați destui, cari iubesc podoaba, dar nu în asemenea măsură ca femeile.

Și la bărbați tot un principiu e dătător de măsură în îmbrăcăminte, și acela e: Nu ce-i frumos e modă, ci ce-i modă, aceea e frumos! Câț!

În observarea acestui principiu însă, femeile trec chiar și marginile bolunzii, așa încât eu mult mă mir

cum bărbații nu-și trimit atari femei la balamuc, ca să le cureze de modă. Cât!

Cu deosebire în societatea noastră superpusă schimbarea portului femeilor după modă de patru, și mai multe-ori la an, de mult a trecut marginile ridicolului, și a conținutului pungii bărbaților ajunși la marginea bancrotului. Cât!

Cum poți dumnea-ta — a întrebat un domn ca ochii deșchiși p'un tiner însurat de câțiva ani — concede nevestei dumnitale să se îmbrace mereu după cea mai nouă modă? Încât eu știu, dumneata ai o leafă anuală de 2400 coroane. Chirie plătești 750 cor. la an. Îmbrăcămintea nevestei dumnitale după modă face cel puțin 600 cor. Dumniata încă nu poți umbla gol, și sigur cheltuești 180 cor. pe îmbrăcăminte. Servitoarea o plătești cu 120 cor. Apoi petrecerile, dela cari nu te poți retrage, darea, taxele de membru la diferite reuniuni și societăți, tutun, beuturi etc. încă fac la an să zicem numai 500 cor. Toate laolalta dau suma de 2150 cor. Îți mai rămân din leafă 250 cor. Acum te întreb: Din 250 cor. ce mânci dumniata un întreg an cu nevastă și servitoare?

Trebe să socotești domnule — răspunde întrebatul — că omul mai are și credit!

Da! da! însă și creditul se rupe pe unde-i așa mai subțire, iar după aceea dumniata trebe să flămânzești cu nevasta și servitoarea dumnitale de cel puțin 2000 cor. la an, dacă vrei să susții modul obicinuit de traiu . . . Cât!

Eu țin, că îndată ce diabolul modei prinde rădăcini în inima femeii de regulă urmează cu bancrotul material și bancrotul dragostii cătră bărbat. Nici o femeie stăpânită de modă nu se îmbracă, ca să placă numai bărbatului ei. Cât!

Iată un exemplu:

Eram într'o prăvălie de modă, și așteptam să-mi isprăvească repararea unei pălării.

În prăvălie întră o damă mie necunoscută. Din fața ei se vedeă, că nici-când n'a fost frumoasă, dar din vorbele ei cu modista am dedus, că vrea să se facă frumoasă prin o pălărie, ca care nime să nu mai aivă, căci a amenințat pe modista prin cuvintele: Dacă mai faci și la alta o pălărie ca a mea, eu nu-ți mai întru în prăvălie! Cât!

Când dama asta stă gata să se depărteze, întră alta în prăvălie, mie tot necunoscută, dar despre care să zice, că ori-ce lucru necuviincios îl excuză prin pretinsa ei frumsețe. Cât!

Din modul cum aceste două dame s'au salutat am dat cu socoteala, că similis simile gaudet, sau pe românește, că cioară la cioară nu scoate ochii. Va să zică, amândouă erau d'o pănură, adecă deși măritate se aflau în starea de „ex-lex“ și cultivau dragostea în dosul bărbatului cu tren separat. Cât!

Una povesteă, că tenentele dela tunari „Pic“ a petrecut'o până-n prăvălia de modă; ceealaltă, că din strada Poplecii până la galantariul lui Erös a venit cu capitanul dela generalstab „Dic“. Cât!

Va să zică amândouă țineau la unitatea armatei, cu care Koșutiștii nu se pot împăcă, și la dragostea în dualismul casnic. Cât!

Apoi să n'ajungă bărbații, care-și îmbracă nevestele mereu după modă, ca să placă altora, martiri ai tainei căsătorii? Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Femeile măritate, ca și fetele, cari în fie-care lună
își schimbă draguțul, sunt cambii cu mai mulți acceptanți!

* * *

Naționalitățile din Ungaria pe schimbul de ministrii
nimic nu mai creditează!

* * *

Chiorul, și când te laudă, se uită la altul!

* * *

Cea mai bună femeie e, care-și folosește gura la
sărutat, nu la lătrat!

La poliție.

Comisarul: Cum te chiamă?

Înculpatul: Cula Zagon!

Comisarul: De care nație te ții?

Înculpatul: Nu știu!

Comisarul: Cum așa?

Înculpatul: De, tata a fost Secuiu, mama țigancă, eu m'am născut în Constantinopol — acum judecă dumniata, de ce nație voi fi?!

Cătră corespondenți: Informațiuni despre întâmplări faprice primesc, și le îmbrace gratuit în haine humoristice și satirice singur dela *abonenți*.

Cei-ce nu-s abonenți plătesc o taxă convențională.

În ambele cazuri pretind comunicarea de fapte adevărate.

Corespondentul primește răspunderea despre adevărul faptelor comunicate, și întărește aceasta prin propria sa subscriere.

Ori-care corespondent cu siguritate poate contă la discrețiunea mea.

Epistolele anonime le arunc în foc.

Pentru lucrări humoristice și satirice plătesc îndată după publicare 4 fileri de șir, ori onorarul convențional.

Epistole nefrancate nu primesc.

Manuscriptele nu să innapoiază.

Răspuns separat să dă numai celor ce-mi trimit o marcă postală de 10 fil., ori taxa prescrișă pentru epistole recomandate, adecă 35 fileri.

Escepțiuni dela aceste reguli nu să fac.

Nou abonament la „Calicul“

și încă ceva.

Abonamentul ordinar la „Calicul“:

Pentru Austro-Ungaria

== 6 coroane ==

pe an.

Pentru străinătate

== 7 franci ==

pe an.

Abonament redus la 4 cor. pe an.

Pentru:

Studenti de ori-care categorie, învățatori și învățătoare,
meseriași, militari, dela tenente în jos, și pentru toți cei-ce
nu-s ficii d'ai lui bani gata.

Abonamentul să plătește înainte.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La cerere, redacțiunea noastră concede plățirea în rate
până în 1-a Decembre a anului.

Numeri singuratici costă 50 fileri.

Fără plățirea acestui preț numeri de probă nu să espedează.

Garantăm o lectură humoristică și satirică originală, care nu-și pierde
valoarea.

Comandele se adresează către:

Administrația Calicului
în Sibiu — Nagyszeben.